

Kosovo i strateška agenda Vašingtona za Evropu i Evroaziju

By [F. William Engdahl](#)

Global Research, October 20, 2008

[Geopolitics - Geoeconomics](#) 3 March 2008

Objavljivanje kosovske nezavisnosti dočekano je brzim diplomatskim priznavanjem od Vašingtona i pojedinih zemalja EU, uključujući i Nemačku. Nažalost, ta nezavisnost i njeno priznavanje otvoreno krše rezolucije UN vezane za Kosovo i izvirgavaju ruglu celokupni sistem međunarodnog prava pod upravom UN. Novi režim predvodi čovek kojeg su Interpol i obaveštajni izveštaji nemačkog BND-a označili kao kriminalca, šefa organizovanog kriminala na Kosovu, odgovornog za tranzit droge, iznuđivanje i prostituciju. Najvažnije pitanje je zašto je Vašington izvršio pritisak na Evropu da prihvati nakaradnu tvorevinu koja se naziva Republika Kosovo?

Kosovo je parče zemlje na jednoj od strateški najznačajnijih lokacija u Evropi sa stanovišta američkih vojnih ciljeva uspostavljanja kontrole nad naftnim tokovima i političkom situacijom na prostoru koji se proteže od Bliskog istoka do Rusije i zapadne Evrope. Sadašnje, američki predvođeno priznavanje samoproklamovane Republike Kosovo nastavak je politike SAD na Balkanu koja je započela nezakonitim NATO bombardovanjem Srbije 1999. godine, što je predstavljalo „vanrejsko” razmeštanje snaga NATO, koje nikad nije odobreno od Saveta bezbednosti UN – sve navodno u cilju sprečavanja genocidnog masakra kosovskih Albanaca od strane Miloševićeve vojske.

Nekoliko meseci pre ovog bombardovanja, koje je bilo jedno od najžešćih od kraja Drugog svetskog rata, jedan visoki američki obaveštajni oficir govorio je sa hrvatskim oficirima u Zagrebu o strategiji Vašingtona za bivšu Jugoslaviju. Kako je autoru preneto, cilj Pentagona bio je preuzimanje kontrole nad Kosovom radi obezbeđivanja vojne baze putem koje bi se kontrolisao ceo jugoistočni region Evrope sve do naftnih polja na Bliskom istoku.

Od juna 1999, kada su snage NATO (KFOR) okupirale Kosovo, ovaj sastavni deo tadašnje Jugoslavije nalazi se pod mandatom Ujedinjenih nacija u skladu sa Rezolucijom 1244 Saveta bezbednosti UN. Rusija i Kina su takođe prihvatile taj mandat, koji precizira da je uloga KFOR-a da obezbeđuje prestanak međuetničkih sukoba i zločine na relaciji manjinskog srpskog i ostalog nealbanskog stanovništva i kosovsko-albanske islamske većine. Prema Rezoluciji 1244, Kosovo je trebalo da ostane sastavni deo Srbije sve do postizanja mirnog rešenja za njegov status. Tu rezoluciju UN su SAD, Nemačka i EU ignorisale.

Značajno je što je američko i nemačko priznanje kosovske nezavisnosti u februaru 2008. usledilo samo nekoliko dana nakon što je provašingtonski kandidat Boris Tadić izabran za još jedan petogodišnji mandat u Srbiji, čime je Vašington mogao da računa na poslušnu srpsku reakciju. I čini se da je to zasad slučaj.

Američka strateška agenda za Kosovo u najvećem delu je vojne prirode, uglavnom usmerena protiv Rusije, radi kontrole naftnih tokova od Kaspijskog mora preko Bliskog istoka, pa do zapadne Evrope. Priznavanjem kosovske nezavisnosti Vašington dobija slabu državu koju može u potpunosti kontrolisati. Sve dok je ono bilo deo Srbije, vojna kontrola je bila politički nesigurna. Danas je Kosovo pod kontrolom, kao vojni satrap NATO-a, koji je, posredstvom KFOR-a, tu razmestio 16.000 vojnika naspram male populacije od dva miliona ljudi.

Vojna kontrola Kosova od SAD-NATO za potrebe šire geostrateške agende Vašingtona obavlja nekoliko funkcija. Na prvom mestu, ona obezbeđuje kontrolu nad potencijalnim naftovodnim i gasovodnim trasama prema EU iz pravca Kaspijskog mora i Bliskog istoka, kao i kontrolu transportnih koridora koji povezuju EU sa Crnim morem. Ona takođe štiti trgovinu heroinom vrednu više milijardi dolara, koja je, što je značajno, prema zvaničnicima UN zaduženim za narkotike, dosegla rekordne razmere u Avganistanu otkako je tamo uspostavljena američka okupacija. Kosovo i Albanija predstavljaju važne tranzitne puteve heroina ka Evropi. Prema godišnjem izveštaju Stejt departmenta o međunarodnoj trgovini narkoticima, koji je objavljen početkom 2008, nekoliko ključnih puteva droge prolazi kroz Balkan. Kosovo se pominje kao ključna tačka u prebacivanju heroina iz Turske i Avganistana u zapadnu Evropu. Izveštaji govore da se to odvija pod budnim okom Tačijeve vlade.

Još od uspostavljanja veza sa pripadnicima plemena Meo u Laosu tokom Vijetnamskog rata, CIA štiti trgovinu narkoticima na ključnim mestima radi delimičnog finansiranja svojih tajnih operacija. Razmere današnje međunarodne trgovine drogom su takve da, prema pojedinim izveštajima, velike američke banke poput Siti grupe značajan deo svoje dobiti crpu pranjem novca dobijenog iz te delatnosti.

Odmah nakon bombardovanja Srbije 1999, Pentagon je zgrabio oko 450 hektara zemlje na Kosovu u blizini Uroševca, blizu granice sa Makedonijom, i dodelio ugovor kompaniji „Haliburton“, dok je Dik Čejni još uvek bio na njenom čelu, da izgradi najveću američku prekomorsku vojnu bazu na svetu, kamp Bondstil, gde danas boravi više od 7.000 vojnika.

Priznavanje mafijaške države?

Jedan od najznačajnijih razloga za neprimerenu žurbu Vašingtona i drugih država da odmah priznaju nezavisnost Kosova leži u činjenici da one vrlo dobro znaju da se sadašnja kosovska vlada i glavne dve političke stranke zapravo nalaze pod vođstvom organizovanog kosovsko-albanskog kriminala.

Hašim Tači, predsednik Kosova i čelnik Demokratske partije Kosova, bivši je vođa terorističke organizacije zvane Oslobodilačka vojska Kosova, ili UČK na albanskom, koju su obučavale snage SAD i NATO. Tokom 1997. godine specijalni izaslanik predsednika Klintonu za Balkan Robert Gelbard opisao je OVK kao „nesumnjivo terorističku grupu“. Ona je bila mnogo više od toga. To je klanovski organizovana mafija, koju je, stoga, nemoguće infiltrirati, koja je kontrolisala crnu, podzemnu kosovsku privredu. Današnja Tačijeva Demokratska partija, prema evropskim policijskim izveštajima, zadržala je svoje veze sa organizovanim kriminalom.

Izveštaj nemačkog BND-a na 67 strana, od 22. februara 2005, sa oznakom „Strogo poverljivo“, koji je procureo u javnost, navodi sledeće:

„Preko ključnih igrača – na primer Tačija, Halitija, Haradinaja – uspostavljene su najtešnje veze između politike, privrede i međunarodnog organizovanog kriminala na Kosovu. Tamošnje kriminalne organizacije koje su u pozadini proizvode političku nestabilnost. One se nimalo ne zanimaju za građenje funkcionalne, uređene države koja bi mogla da šteti njihovoj poslovnoj ekspanziji.”

OVK je započela svoje aktivnosti 1996. godine bombardovanjem kampova sa srpskim izbeglicama iz ratova u Bosni i Hrvatskoj. OVK je neprestano pozivala na „oslobođenje” delova Crne Gore, Makedonije i delova severne Grčke. Blago rečeno, teško da je Tači figura koja doprinosi regionalnoj bezbednosti.

Tridesetdevetogodišnji Tači bio je lični štićenik Klintonovog državnog sekretara Medlin Olbrajt tokom devedesetih, kada je bio običan tridesetogodišnji gangster. OVK je od početka uživala podršku CIA i nemačkog BND-a. Tokom rata 1999. godine OVK je neposredno podržavao NATO. Kada su ga SAD preuzele sredinom devedesetih, Tači je bio osnivač Dreničke grupe, kosovskog kriminalnog sindikata, koji je imao veze sa albanskim, makedonskim i italijanskim organizovanim mafijama. Poverljivi izveštaj iz januara 2007, pripremljen za potrebe Evropske komisije, pod nazivom „VS-Nur für den Dienstgebrauch”, procureo je u medije i sadrži pojedinosti o organizovanoj kriminalnoj delatnosti OVK-a i njenog naslednika, Tačijeve Demokratske partije.

Nameće se, dakle, pitanje zašto Vašington, NATO, EU i, što je pogotovo važno, nemačka vlada toliko žure sa legitimizacijom otcepljenog Kosova? Nije teško pronaći razlog. NATO može lako da kontroliše Kosovo koje je pod unutrašnjom vlašću organizovanih kriminalnih mreža. Takvo stanje osigurava postojanje slabe države, koju je daleko lakše podvrgnuti dominaciji NATO.

Tačijeva zavisnost od dobre volje SAD i NATO osigurava da će njegova vlada izvršavati ono što se od nje traži, što, sa svoje strane, osigurava američki vojni uspeh u učvršćivanju stalnog prisustva na strateški vitalnom jugoistoku Evrope. To je važan korak u učvršćivanju kontrole NATO-a nad Evroazijom i obezbeđuje veliki američki uticaj na evropsku ravnotežu snaga. Stoga ne čudi što ni Moskva ni mnoge druge države nisu na ovo reagovala sa oduševljenjem. SAD se bukvalno igraju dinamitom na Balkanu.

F. Vilijam Engdal, ekonomista, pisac i novinar, autor je bestselera o nafti i geopolitici *Vek rata: anglo-američka naftna politika i novi svetski poredak (A Century of War: Anglo-American Oil Politics and the New World Order)*, koji je preveden na arapski, korejski, nemački, hrvatski i turski jezik.

Tekst na srpskom jeziku možete naći na: [Ministarstvo za Kosovo i Metohiju](#)

The original source of this article is [Geopolitics - Geoeconomics](#)
Copyright © [F. William Engdahl](#), [Geopolitics - Geoeconomics](#), 2008

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: **F. William Engdahl**

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca